

KWARTAALBLAD DE SEIZOENEN

Wier!

de winter

// BLZ 02 // SEIZOENTJE VOOR...
ELIAS UIT BRUMMEN

// BLZ 04 // ONDER VIER OGEN
INTERVIEW MET EEN OUDER

// BLZ 06 // LEKKER OP LOCATIE
IN DE BAKKERIJ

DeSeizoenen

jaargang 3 // editie 3 // maart 2020

Seizoentje voor...

Elias

Elias (26) woont in Brummen, maar werkt in de tuin bij Verdandi op de Groote Modderkolk. Hij is een echte levensgenieter. Hij houdt van de drukte van de stad. Zo gaat hij graag bij zijn ouders in Arnhem shoppen en uit eten. Maar hij houdt ook van de rust van de natuur. Vooral hele dagen wandelen in Drente of in de bergen vindt hij fijn. Hij zwemt en doet aan fitness om goed in vorm te blijven. Hij reist graag met zijn ouders en zussen, zo heeft hij al heel wat van de wereld gezien. Met zijn twee zussen maakt hij graag muziek, hij rapt de grappigste teksten! Elias speelt ook altijd mee in met het Kerstspel op Verdandi.

Bijzonder en antroposofisch

DESEIZOENEN BESTAAT UIT WOON- EN WERKGEMEENSCHAPPEN VOOR VOLWASSENEN MET EEN VERSTANDELIJKE BEPERKING, MEERVOUDIGE BEPERKING EN/OF GEDRAGSPROBLEMATIEK.

Onze missie

DeSeizoenen bestaat uit woon- en werkgemeenschappen voor volwassenen met een verstandelijke beperking, meervoudige beperking en/of gedragsproblematiek. In onze woon- en werkgemeenschappen ondersteunen wij het samen-wonen, samen-werken en samen-leven. Op basis van onze antroposofische mensvisie willen wij sociale verbanden scheppen die het welzijn en de ontwikkeling van cliënten en medewerkers bevorderen. Hiertoe behoren medecliënten, medewerkers, familie en vrienden, maatschappelijke omgeving en vrijwilligers. Wij geloven dat elk mens unieke mogelijkheden en talenten heeft, ondanks een verstandelijke of fysieke beperking. De waarden gelijkwaardigheid, dienstbaarheid en tegenwoordigheid van geest dragen wij uit in onze begeleiding en ondersteuning.

Vrijwilligers gezocht!

Op onze locaties zijn vrijwilligers van onschatbare waarde. Door hen kunnen we extra aandacht geven aan onze cliënten. In de uitgaven van magazine Vier is regelmatig aandacht voor onze vrijwilligers. We koesteren ze!

In deze uitgave vraagt de bakkerij in Loenen (locatie Verdandi) om vrijwilligers. Maar op al onze locaties is er vraag naar vrijwilligers. Heb je tijd over en denk je er wel eens over om vrijwilligerswerk te gaan doen? Klop dan eens aan bij een van onze locaties. Onze mensen staan je graag te woord. Samen kunnen we dan kijken of er werk is dat bij je past. Er is veel mogelijk! Zowel in soort werk als in het aantal uren.

Zo is er altijd vraag naar vrijwilligers die bijvoorbeeld een kopje koffie gaan drinken met een cliënt, of met een cliënt naar een concert willen gaan, of een wandeling willen maken. Dus vrijwilliger van een cliënt die we, als er een klik is, graag aan je koppelen. Maar er is ook werk op onze boerderijen, tuinderijen, winkels, creatieve werkgebieden of in de keuken. Heeft u iets anders te bieden? Vertel het ons!

De bewoners ontvangen je met een warm welkom! Je voegt kwaliteit van leven toe aan het leven van mensen met een verstandelijke beperking en je krijgt er veel dankbaarheid voor terug. Je wordt echt opgenomen in de gemeenschap!

Vrijwilligers ontvangen een reiskostenvergoeding voor woon-werk van € 0.29 per kilometer en zijn verzekerd.

Je ontvangt ondersteuning naar wens. Er wordt van vrijwilligers een VOG (verklaring omtrent gedrag) gevraagd. Het aanvragen daarvan wordt vergoed.

Colofon

Redactie & inhoud:
Marjon Minten
Concept, ontwerp & opmaak:
Studio Spinazie, Venray
Fotografie:
Stefan Koopmans
Thijs Nabuurs (pagina 9)
Barbara Schutte (voorpagina, 10 en 11)
CRDL/Sander Nieuwenhuys (achterzijde)

Oplage:
650 stuks

De Corisberg
Hoeve: Corisbergweg 1
6416 HJ Heerlen
Villa Terwinselen: Mariastraat 2
6467 EG Kerkrade
045 - 5412 451

Elivagar
Koppelstraat 19
6088 EM Roggel
0475 - 390 520

Eindhoven
Gennepweg 169
5644 RS Eindhoven
0485 - 388 900

Bronlaak
Bronlaak
Gemertseweg 36
5841 CE Oploo
0485 - 388 900

Verdandi
De Groote Modderkolk
Vrijenbergweg 24a
7371 AA Loenen (Gld)
Woongemeenschap Helios
Loverendale 10
7207 PG Zutphen
06 5773 5531

Overkempe
Koekoeksweg 100
8121 CS Olst
0570 - 568 600

Reflecteren organiseren

VIERWOORD

// DOOR MERLIJN TROUW
ALGEMEEN DIRECTEUR DESEIZOENEN

Onlangs was ik bij een landelijke bijeenkomst over het Kwaliteitskader in de Gehandicaptensector; de uitgangspunten en eisen waaraan zorgorganisaties in de gehandicaptenzorg moeten voldoen.

Opvallend was dat er veel bestuurders en kwaliteitsmedewerkers waren, relatief weinig begeleiders en al helemaal weinig cliënten en hun vertegenwoordigers zelf. Gelukkig waren de antroposofische zorgorganisaties goed vertegenwoordigd; juist ook door cliëntvertegenwoordigers. Benadrukt werd dat het huidige kwaliteitskader gelukkig niet om het afvinken van lijstjes gaat. Niet de procedures en protocollen staan centraal. Niet de 'scorelijstjes' waarin de ene zorgorganisatie boven de ander staat. Nee, het gaat over de dialoog tussen iedereen die bij de zorg betrokken is en hoe de zorgorganisatie op basis hiervan leert en verbetert. Verder bleek dat cliënten en cliëntvertegenwoordigers de zogenaamde 'verbeterdoelen' van de organisatie vaak maar abstract vinden. Veel belangrijker is dat tussen begeleiders en cliënten en hun vertegenwoordigers op teamniveau gesprekken plaatsvinden over wat goed gaat en wat beter kan. Kortom, dat er binnen teams en tussen begeleiders en cliënten en hun vertegenwoordigers samen gereflecteerd wordt.

In deze uitgangspunten kan ik me van harte vinden. Toch verliet ik de bijeenkomst met een ongemakkelijk gevoel. Iedereen was het zo met elkaar eens dat kwaliteit van zorg vooral te maken heeft met goede gesprekken over de ervaren kwaliteit. En dat die gesprekken ook vooral in de dagelijkse praktijk dienen plaats te vinden in plaats van in een georganiseerde cyclus. En daar wrong het voor mij. Vaak is een 'toevallige' ontmoeting tussen een medewerker en een cliënt of diens verwant aanleiding voor een betekenisvol gesprek en leidt dat tot uitwisseling van ervaringen waardoor begeleiders beter bij de cliënt kunnen aansluiten. Vanzelfsprekend is dat van groot belang. Maar de drukte van alledag leidt er – in alle lagen van de organisatie – ook vaak toe dat er geen ruimte is voor reflectie, even stilstaan en een betekenisvol gesprek. Daarom denk ik dat het belangrijk is om ook, liefst in een vast ritme, reflectiemomenten te organiseren. Bijvoorbeeld het jaargesprek over het ondersteuningsplan, ontmoetingsmomenten tussen team en ouders/vertegenwoordigers en de jaarlijkse teamreflecties. Een goede voorbereiding hierbij is essentieel. Hoe staat het in een team met medicatiefouten, incidentmeldingen, ontruimingsoefeningen, ziekteverzuim, scholing en opleiding etc.? Wat zijn dan de leer- en verbeterpunten op teamniveau en hoe kan de organisatie deze processen ondersteunen en sturen?

Aan het slot van de bijeenkomst verzuchtte de voorzitter van de Stuurgroep Kwaliteitskader, prof. Dr. Pauline Meurs, dat al die dialooggesprekken wel heel belangrijk zijn, maar dat zij reflecteren ook wel erg vermoeiend vindt. Dat vond ik een interessante opmerking. Want hoe zorgen we ervoor dat bijvoorbeeld de teamreflecties, als verplicht onderdeel van het Kwaliteitskader, niet een jaarlijkse rituele dans worden en dat zij inspirerend blijven? Hier wil ik de komende periode graag met teams over in overleg.

“Een goede voorbereiding hierbij is essentieel”

De mens achter de beperking zien

Bea & Gille

GESPREK MET EEN OUDER

// IN DEZE UITGAVE SPREKEN WE MET BEA LESPOIR, DE MOEDER VAN GILLE, DIE IN HET HUIS DE LARIKS OP ELIVAGAR WOONT

Gille is bijna 30 jaar en woont een aantal jaren op Elivagar. Daarvoor woonde hij op de Corisberg. Want zijn ouders wonen in Eygelshoven (Kerkrade), vlak bij de Corisberg. “Gille ging op de Corisberg werken vanuit school”, vertelt Bea. “Op de Corisberg voelde het goed. Ook voor ons. We woonden in die tijd nog in Kerkrade, in Villa Terwinselen, dat nu ook bij de Corisberg hoort. Ons idee was om daar zelf een soort zorgplek te creëren voor mensen met een verstandelijke beperking. Gaandeweg kwamen we tot de conclusie dat dat niet haalbaar was. De Villa werd overgenomen door de Corisberg en wij gingen ergens anders wonen. Dat leek ons ook het moment voor Gille om uit huis te gaan. Dan kon hij in de Villa gaan wonen en op zijn vertrouwde kamer blijven. In die tijd werden er ook huizen op de Corisberg zelf gebouwd. En werd het besluit genomen om de meer zelfstandige mensen in de Villa te laten wonen. Gille paste daar niet tussen en ging dus in een van de huizen op de Corisberg wonen.”

Gille heeft een ernstige verstandelijke beperking. Hij heeft redelijk zware epilepsie en autisme en daardoor een zwakke taalontwikkeling. Hij heeft het verstandelijk niveau van een kind van 2 of 3 jaar. Bea: “Tot ongeveer 7 tot 8 maanden oud, ontwikkelde Gille zich redelijk normaal. Daarna leek het soms alsof hij door je heen keek. En ik kon niet bij hem weg, want dan was er paniek. Lichamelijk ontwikkelde hij zich wel heel snel. Hij liep bijvoorbeeld al met 9 maanden. Maar wij voelden wel aan dat er iets niet helemaal klopte. De huisarts verwees ons door naar het Specialistisch diagnostisch Centrum voor Autism. Daar zijn we eigenlijk op

het verkeerde been gezet. Want ze dachten dat hij een normale intelligentie had. Later moesten we zijn en dus ons toekomstbeeld opnieuw bijstellen.”

“We besloten alles uit Gille te halen wat er in zit. We kwamen met Discrete Trial Teaching in aanraking. Een intensieve training, waarin leerdoelen worden opgedeeld in kleine stapjes, die dan afzonderlijk aangeleerd worden. Dit wordt succesvol toegepast bij jonge kinderen met autisme. Van zijn 7^e tot 14^e jaar waren we met een heel team elke dag 4 uur bezig om Gille stapje voor stapje een aantal vaardigheden te leren. Het heeft ons heel veel energie, werk en privacy gekost. Maar daarom is hij bijvoorbeeld nu wel zindelijk en kent hij een beetje taal.”

“Rond zijn 12^e, 13^e jaar, kreeg Gille zijn eerste epileptische aanval”, vervolgt Bea. “En de frequentie van die aanvallen nam gaandeweg toe. Soms waren het hele heftige aanvallen. De neuroloog schreef anti-epileptica toe. Maar die werkten niet echt. We waren erg bang voor die aanvallen. De neuroloog had namelijk meerdere keren benadrukt dat dit echt heel gevaarlijk voor hem kon zijn. Die spanning brachten we ook over op Gille. Hij was in die tijd ook echt anders. Dat was geen fijne periode. Door alle medicatie kreeg Gille gedragsproblemen en werd agressief. Wij legden veel druk op medewerkers, want we waren bang voor de epilepsie. Gille kreeg veel medicatie en daardoor namen de gedragsproblemen alleen maar toe. Soms wisten ze zich daardoor geen raad met Gille en moesten wij te hulp schieten. En zo kwamen we in een vicieuze cirkel terecht. Door iedereen, ook door ons, zijn er toen fouten gemaakt. We konden er niet meer met een afstandje naar kijken.”

“Het was geen houdbare situatie en

daarom zochten we naar een andere plek voor Gille. We wilden wel graag bij DeSeizoenen blijven. Elivagar bleek een optie te zijn. In die periode kregen we ook een ander inzicht. Gille had die epileptische aanvallen nodig om zich te ontladen. En we onderdrukten het alleen maar met de medicatie. We kregen de rust om er anders mee om te gaan. We wilden hem een fijner leven bieden. Elivagar pakte de begeleiding heel goed op. Gille kreeg een op een begeleiding.

Het team wist dat Gille agressief kon zijn, maar ze gingen het aan. Ze zagen dat de agressieve Gille niet de echte Gille is. Er zit een zachtaardige, vrolijke, knuffelbeer onder verborgen”. Bea is geëmotioneerd. “Het is fijn als anderen zien wat er achter de beperking en het gedrag van Gille zit. Een persoon die er mag zijn. Dat is ook de reden dat we voor DeSeizoenen gekozen hebben.

De antroposofische insteek is echt anders. Natuurlijk is er wisseling van personeel. En hebben sommigen een betere klik met Gille dan anderen. Maar we zijn tevreden met deze plek.”

Gille werkt op Hoeve Twente, een werkgebied van Elivagar in Heythuysen. “Gille is een buitenmens, hij houdt van aanpakken en ruwe werkzaamheden. Hij zaagt boomstammen. Verder wandelt hij graag en fietst hij met de tandem. Hij houdt niet van moe worden, maar wel van actief zijn”, lacht Bea. “Verder kijkt hij graag Disney-filmpjes en vindt hij puzzelen leuk. En ondanks zijn autisme houdt hij erg van reizen. Hij is sterk visueel ingesteld. We deden ook altijd veel met pictogrammen. Zo probeerden we over te brengen dat we naar oma gingen, of op vakantie. Om zo het leven wat voorspelbaarder voor hem te maken. Gille is verder heel duidelijk in zijn emoties; boos, blij of

verdrietig. Hij reageert heel primair. Hij praat niet veel, maar als je het wilt zien is zijn gedrag te lezen.”

“De beperking van Gille heeft ons veel gekost, maar ons ook veel gebracht. Je wordt teruggebracht tot de essentie. Je wordt je bewust van wat feitelijk belangrijk is. Het heeft ons ook sterker gemaakt.” Met ons bedoelt Bea haar man François, en haar 2 andere zonen Armand van 37 en Jérôme van 21.

“Voor de andere kinderen was het niet altijd gemakkelijk. Armand was al wat ouder en ging met 18 op kamers in Utrecht. Maar Jérôme was jonger dan Gille en heeft dus ook veel van de agressie van Gille gezien. Gille ontwikkelt zich natuurlijk niet zoals onze andere 2 zonen. ‘Zorgen voor’ geeft een andere dimensie aan de relatie.”

Eens per 2 weken op donderdag, tot voor kort elke week, kookt Bea voor de cliënten op Hoeve Twente. Bea: “Gille vindt het fijn als hij me dan weer ziet. Ik kook graag en zo doe ik ook wat voor de groep. Eerst maakte ik soep met pannenkoeken, tegenwoordig pasta. Dat vinden ze lekker! En na het koken ga ik met Gille en een andere cliënt Roy, die me ook vaker helpt met groenten snijden, naar Heythuysen om daar bijvoorbeeld een ijsje te eten. Het geeft me voldoening om dit voor hen te kunnen doen.”

“In de loop der tijd hebben we geleerd om meer los te laten. Om de zorg ook over te dragen. Wij hebben echt respect voor de mensen die hier elke dag weer staan. Soms ook jonge mensen die moeilijke situaties goed kunnen managen. Gille zit hier goed en we hopen dat hij nog een tijd kan blijven. Je weet natuurlijk nooit wat er gebeurt. Maar laten we er nu maar van genieten”, besluit Bea.

Op weg naar Verduurzaming

In december vorig jaar nam Lucinda Lodenstein afscheid als Locatiemanager van de Corisberg in Heerlen. Duurzaamheid is een thema dat Lucinda nauw aan het hart ligt. Ze gaf dan ook nog graag een laatste boodschap mee voor magazine Vier.

"Binnen DeSeizoenen en de Corisberg hebben we respect voor de planeet, de natuur, het milieu, de gewassen, de dieren en het bodemleven. De Corisberg maakt zoveel mogelijk gebruik van de biologisch landbouw en veeteelt. De biologische producten worden verkocht in de biologische boerderijwinkel.

De afgelopen jaren zijn zoveel mogelijk duurzame initiatieven opgepakt in Hoeve Corisberg. Voorbeelden hiervan zijn onder andere het composteren van alle organische restanten van eigen grond, zelfvoorzienend gebruik maken van eigen dierlijke mest en niet-kerende grondbewerking om het bodemleven zo min mogelijk te verstoren. De varkens zijn ingezet als natuurlijke oppervlakte bewerkers en de schapen voor natuurlijke begrazing. Het maaibeeld is zo aangepast dat kruiden kunnen bloeien en groeien

en weer uitzaaïen. Het snoeibeeld vindt plaats in juli zodat de vogelnestgang niet verstoord wordt. Ook wordt jaarlijks door een commissie de 'Dag van de duurzaamheid' georganiseerd waarin bedrijven de mogelijkheid krijgen hun duurzame producten te presenteren op de Corisberg."

"Momenteel vindt een wereldwijde transitie plaats van fossiele naar duurzame energie. Zeker als antroposofische organisatie dragen we de verantwoordelijkheid om beleid te ontwikkelen op duurzaamheid. Onderwerpen zoals maatschappelijk verantwoord leven, milieu, ecologie en toekomstgericht denken zijn sterk verweven met de visie en denkwijze van DeSeizoenen. De Corisberg heeft afgelopen jaren flinke stappen gezet op het gebied van groene energie en het gebruik van eigen opgewekte energie via zonnecellen."

"In december 2019 zijn na jaren van voorbereiding zonnepanelen geplaatst op de kapschuur van de Corisberg. Door het plaatsen van zonnecellen en door het dus zelf opwekken van stroom hoeven we geen stroom meer in te kopen. De terugverdientijd voor de Corisberg

inclusief subsidie is naar verwachting zes tot zeven jaar. De geschatte jaaropbrengst ligt tussen de 30.000 tot 35.000 kilowatt al naar gelang het aantal zonne-uren per jaar. Door het plaatsen van een elektriciteit opbrengstmeter aan de openbare weg in 2020 (die langs de kapschuur loopt) wil de Corisberg aan iedere passant kunnen laten zien dat een van de onze kernwaarden duurzaamheid is."

"In het jaar 2020 worden verder de mogelijkheden onderzocht hoe de Hoeve als rijksmonument zo duurzaam mogelijk in te richten, denkende aan beheersing van vocht en tocht. Door middel van isolatie wordt energieverlies voorkomen en daalt het gasverbruik. Voor de komende jaren zullen acties ingezet gaan worden om zoveel mogelijk gebruik te gaan maken van duurzame LED verlichting.

"Maar eerst gaat de Corisberg in de lente en zomer van 2020 genieten van de aanblik en opbrengst van de zonnepanelen op de kapschuur, wetende dat we hierbij een bescheiden, maar belangrijke bijdrage leveren aan de energie transitie van fossiele naar duurzame energie en het gezond houden van onze planeet!"

We bedanken Lucinda voor haar inzet voor de Corisberg! In de volgende uitgave stellen we de opvolger van Lucinda, Frank op den Kamp, graag aan u voor.

TER INFO

LEREN EN WERKEN op Elivagar

OP ONZE LOCATIES ZIJN ER PLEKKEN VOOR ZOGENAAMDE BBL-ERS (BEROEPS BEGELEIDENDE LEERWEG). DIT ZIJN MEDEWERKERS DIE OOK NOG 1 DAG IN DE WEEK NAAR SCHOOL GAAN. WE SPREKEN MET 2 MEDEWERKERS, LUUK EN ROMI, DIE ZO'N TRAJECT VOLGEN OP LOCATIE ELIVAGAR IN ROGDEL. BEIDEN DOEN ZE DE OPLEIDING MAATSCHAPPELIJKE ZORG NIVEAU 4, PERSOONLIJK BEGELEIDER SPECIFIEKE DOELGROEPEN.

Luuk Verhaeg werkt sinds afgelopen zomer bij Elivagar; bij de werkgebieden de Koppeling (creatieve werkplaats) en de Leudalschuur (agrarisch werkgebied). "Die afwisseling is heel leuk", vertelt Luuk. Luuk woont in Rogdel en de keuze voor Elivagar was dus snel gemaakt. "Ik was geïnteresseerd in de antroposofie. Tijdens mijn opleiding maakte ik er, tijdens een excursie op Bronlaak, kennis mee. Het leven met het ritme van de natuur, het kijken naar mogelijkheden en niet naar beperkingen en de kracht van de gemeenschap spreken me aan." Luuk werkte voorheen bij een reguliere organisatie in de gehandicaptenzorg. Wat was het verschil? "Bij Elivagar gaan we creatiever met een beperking om", vertelt Luuk. En ook: "We onderdrukken of sussen een emotie niet, maar laten die tot uiting komen op een plek waar het kan. Een cliënt mag ontladen. Daarna kan de dag weer opgepikt worden." Als alles mee zit is Luuk dit jaar klaar met zijn opleiding. "Ik wil me graag blijven ontwikkelen. Mijn volgende stap is een opleiding tot NLP Coach.

Dit kan ik zowel voor mijn werk bij Elivagar als mijn eigen bedrijf inzetten." Naast zijn werk bij Elivagar heeft Luuk namelijk een centrum voor verbinding, persoonlijke ontwikkeling en gezondheid, genaamd 'Centrum Natureza in Rogdel.

Romi de Bruijn is bezig met het 1^e jaar en werkt sinds augustus vorig jaar bij Elivagar. Romi begon aan een HBO-opleiding Sportkunde, maar dat bleek het toch niet te zijn. "Het is niet zo dat de zorg me als kind al trok, maar ik haal voldoening uit het omgaan met mensen. En ik besloot daarom een zorg opleiding te gaan doen." Romi was nog niet bekend met de antroposofie. "Maar het spreekt me wel echt aan. Het is een mooie manier van werken, je staat bewuster bij een aantal zaken stil." Romi werkt voornamelijk in woonhuis de Lariks en een dag in de twee weken gaat ze met een cliënt mee naar werkgebied Hoeve Twente. "Ik ben een praktisch ingestelde persoon. Dus het leren en werken tegelijk spreekt me aan. Het was in het

begin best wennen, maar heb nu mijn draai wel gevonden en heb ook echt een klik met de bewoners." De gehandicaptenzorg is vaak niet zo populair bij mensen die voor de zorg kiezen. Hoe denkt Romi daar over? "Gehandicaptenzorg is divers. Het is verzorgen én begeleiden. En je hebt te maken met cliënten met diverse soorten beperkingen. Met soms aanvullend daarop psychiatrische problematiek. De doelgroep is dus niet heel afgebakend. Ik denk dat mensen vaak voor het een of ander willen kiezen. Mij spreekt die diversiteit juist aan", vertelt Romi. Wat wil Romi nog graag leren de komende tijd? "Ik zou nog wel meer willen leren van werken op een werkgebied. Dat is toch weer anders dan in een woonhuis."

TER INFO

Ook interesse in een BBL-traject op een van onze locaties? Neem dan contact op met de afdeling personeelszaken via werkenbij@deseizoenen.org of via 0485-388 900

Bewonersraad Eindhoven

**OP DE LOCATIES VAN DE SEIZOENEN KENNEN WE
BEWONERSRADEN. EEN GROEP VAN BEWONERS
DENKT VANUIT HET GEMEENSCHAPPELIJKE BELANG
MEE OVER ONDERWERPEN DIE HEN RAKEN.**

De bewonersraad van de locatie in Eindhoven bestaat uit Margo, Merijn, Jeri en Kiki. Onder begeleiding van Jozua als coach van de bewonersraad, vertellen ze over hun taak. Alle huizen van locatie Eindhoven zijn vertegenwoordigd in de raad. Zo ontstaat een evenwichtige bijdrage. Waarom wilden de leden van de raad deze taak op zich nemen? Jeri: "Ik vond het een leuke uitdaging. Iets nieuws proberen. Ik heb nog nooit in een raad gezeten. En ik wil graag iets voor de groep doen." Ook Kiki, die voorzitter is, geeft aan het leuk te vinden om iets nieuws te doen. Merijn werd gevraagd door Jozua. "Ik legde aan Merijn uit wat de bedoeling is en ze gaf aan dat ze wel mee wilde doen", vertelt Jozua. Merijn bevestigt met een lach. Margo communiceert via haar computer.

Hoewel communicatie soms lastig is, levert ze regelmatig een rake bijdrage aan de vergaderingen. "Zoals die keer dat ze na aan het denken waren over activiteiten en Margo via de computer antwoordde dat we naar de friettent moesten gaan om kroketten, frikandellen en kip nuggets te eten", lacht Kiki.

Margo, Merijn, Jeri en Kiki maken sinds april 2019 deel uit van de Bewonersraad. "Eerst zaten Harmjan en Myrthe er ook nog in", vertelt Jeri. "We komen nu eens per maand bij elkaar. We hebben het over hele verschillende dingen". Kiki: "Zo organiseerden we rondom Kerst een Bingo-avond en we willen in het voorjaar een Rommelmarkt organiseren. Maar we hebben het ook over de wifi en de verlichting van de weg. We zijn ook naar Bronlaak

geweest voor een bijeenkomst. Toen is ons uitgelegd hoe de nachtzorg werkt. Dat was heel interessant."

Jozua werkt als Begeleider in Eindhoven en is de coach van de bewonersraad. "Ik faciliteer de leden van de raad. Zo help ik Merijn, die penningmeester is, bij het beheren van het potje dat de bewonersraad tot hun beschikking heeft. Verder zorg ik dat de vergaderingen goed verlopen, maar we houden het informeel. Inhoudelijk laat ik alles zoveel mogelijk over aan de leden van de raad natuurlijk."

In de Nieuwsbrief van de locatie Eindhoven stelde de groep zich vorig jaar voor. "Het is natuurlijk goed dat mensen weten naar wie ze toe kunnen gaan als ze iets willen melden. Ze kunnen bij ons terecht met een vraag, een probleem of een goed idee. Maar tot nu toe is dat eigenlijk nog niet echt gebeurd", vertelt Kiki.

De Bewonersraad heeft tijdens een bijeenkomst ook kennis gemaakt met de bewonersraden van de andere locaties. "Met de Bewonersraad van de Corisberg hebben we afgesproken om een keer samen wat leuks te gaan doen", vertelt Jeri. "En we zijn in gesprek geweest met het zorgkantoor. Die willen graag weten hoe wij de locatie ervaren". Als we nu een jaar verder zijn, wat zou de Bewonersraad dan graag willen dat er bereikt is? "Dat alle problemen die er zijn opgelost zijn!", zegt Kiki.

Het interview is klaar. Margo vraagt of ik het leuk vond. "Jazeker!"

OPEN DAG OP BRONLAAK

Op 2^e Pinksterdag, maandag 1 juni 2020, zet Bronlaak de deuren open voor bezoekers tijdens de tweejaarlijkse open dag! De bewoners en medewerkers van Bronlaak tonen dan trots de gemeenschap waarin zij leven, wonen en werken.

Tijdens de open dag laten bewoners graag het huis zien waarin zij wonen. Ook de diverse werkgebieden zijn te bezoeken. Denk daarbij aan de boerderij, tuinderij, kaasmakerij, weverij, kaarsmakerij, linnendienst en de winkel. De bewoners laten de bezoekers kennismaken met de producten die zij met aandacht maken. Uiteraard kunnen bezoekers de ambachtelijke producten ook kopen.

Verder zijn er diverse informatiestands met informatie over de zorg- en dienstverlening van DeSeizoenen (waar Bronlaak onderdeel van is).

En mensen die geïnteresseerd zijn in een baan in de zorg kunnen informatie krijgen over werken op Bronlaak. Verder is er muziek en toneel en zijn er demonstraties en andere culturele activiteiten. Kortom een dag om Bronlaak mee te beleven!

Sinds 1948 is Bronlaak een antroposofische woon- en werkgemeenschap voor mensen met een verstandelijke beperking. Bronlaak is gevestigd in een prachtig landschap, waar het alleen al de moeite waard is om rond te lopen. De mensen die er wonen verwelkomen de bezoekers graag!

1 JUNI

Iedereen, van jong tot oud is 1 juni, 2^e Pinksterdag, van harte welkom bij Bronlaak van 10.00 - 16.00 uur aan de Gemertseweg 36 in Oploo.

Mooie en eerlijke producten met aandacht gemaakt

WELKOM

Heeft u interesse om als vrijwilliger in de bakkerij van Verdandi in Loenen te werken? Kom dan eens kijken!

Bel met Donna Karakas, vrijwilligers coördinator van Verdandi op 06-57883545 of 055-5051168.

Het werk is afwisselend en de ontmoeting met onze cliënten waardevol.

Halverwege vorig jaar verhuisde het werkgebied de bakkerij van Verdandi van de Grote Modderkolk naar 't Atelier in het dorp Loenen. 't Atelier is de plek waar een aantal cliënten van Verdandi samen werken in de creatieve werkplaats. De plek werd in 2019 volledig vernieuwd na een brand in het jaar ervoor. Door de nieuwbouw ontstond ook plek voor de bakkerij. 't Atelier is nu dus creatieve werkplaats en bakkerij ineen. We spreken met Maria van Dijk, vakinhoudelijk werkleider van de bakkerij.

"De nieuwbouw gaf ons de ruimte om een en ander opnieuw te bekijken", vertelt Maria. "Op de Grote Modderkolk was eigenlijk te weinig plek voor de bakkerij. Met de verhuizing van de bakkerij naar 't Atelier kregen niet alleen wij een mooie ruimte, maar kwam er ook meer plek op de Grote Modderkolk voor de activiteiten daar. We kunnen nu met meer rust en aandacht werken. Cliënten worden minder afgeleid. We hebben ook meer faciliteiten en apparatuur. Alles is dus professioneler geworden, maar vooral prettiger."

"De producten die we in bakkerij maken worden verkocht in de Theeschenerij van de Grote Modderkolk.

We maken allerlei soorten koekjes, Modderkolkjes, de bekende appeltaart en cake. In de zomer is het behoorlijk druk op de Theeschenerij en dan kunnen we het eigenlijk nauwelijks bijbenen met het maken van de producten. En je ziet dat nu de winter zachter is, het ook in de winter best druk is in de Theeschenerij. Je werkt met cliënten, dus het tempo kan niet te ver opgeschroefd worden. Mensen moeten het ook aan kunnen. En de cliënten blijven bij ons voorop staan. We zouden dus eigenlijk nog best wel wat hulp van vrijwilligers in de bakkerij kunnen gebruiken. Dus als iemand interesse heeft?"

Maria heeft ook nog ambities: "Op dit moment doen we een proef met het bakken van brood voor de woonhuizen van Verdandi op de Grote Modderkolk in Loenen en Helios in Zutphen. En wie weet gaan we in de toekomst het brood ook verkopen. Er zitten hier heel veel vakantieparken in de buurt. Het zou leuk zijn als we bijvoorbeeld het brood en de koekjes ook aan de vakantieparken kunnen verkopen.

We willen eigenlijk wat meer naar buiten treden met onze producten. We maken met veel aandacht mooie en eerlijke producten. Dat willen we ook meer laten zien."

EEN

Koekje

VAN OVERKEMPE

De bakkerij van Overkempe timmert aan de weg. “Het wordt tijd dat onze koekjes echt worden neergezet als een merk. Iedereen in Olst weet waar Overkempe voor staat, daar buiten nog niet”, vertelt vakinhoudelijk werkleider Manno van der Sluis.

Manno wilde als kind al bakker worden. Hij deed de opleiding tot bakker en werkte ook een aantal jaren als bakker. Daarna zei hij het bakkersvak enige jaren vaarwel en werkte een tijdje in de bouw. De zorg trok hem ook altijd. In 2011 solliciteerde hij bij Overkempe en volgde daar een interne opleiding. Na een aantal jaren in de woonhuizen te hebben gewerkt kwam in 2015 de vacature voor vakinhoudelijk werkleider voor de bakkerij van Overkempe voorbij. Hoewel hij de vacature eerder aan zich voorbij had laten gaan, vond hij het nu toch wel een uitgelezen kans om zijn kwaliteiten als bakker te combineren met de zorg.

Manno liep al een hele tijd met het idee om de koekjes van de bakkerij beter op de kaart te zetten. “Er zit een verhaal achter deze koekjes”, vertelt Manno. “En dat maakt ze uniek. Maar dat lieten we onvoldoende zien. We gingen in overleg met Bestwerk, een ontwerp bureau in Deventer. Dat heeft er in geresulteerd dat we nu een nieuwe verpakking voor onze koekjes kunnen presenteren. En niet alleen dat. Bestwerk dacht verder met ons mee en nu volgt er een vernieuwde huisstijl voor geheel Overkempe.”

“Een boerderij waar mensen werken die zorg nodig hebben wordt een zorgboerderij genoemd. Zo wil ik de bakkerij ook ‘zorgbakkerij’ noemen,” vervolgt Manno. “Onze koekjes zijn bijzonder. Ze zijn biologisch en geven onze bewoners een zinvolle werkdag. Het maken van een koekje word in vele stapjes verdeeld. De ongeveer 15 bewoners van Overkempe leveren, afhankelijk van waar hun talenten liggen, aan deze stapjes een bijdrage. De een bergt bijvoorbeeld de grondstoffen op, een ander weegt het meel, doet het deeg in vormpjes, opent de deur van de oven, drukt het knopje van de machine in of verpakt de koekjes. Zo ontstaat er een product waar vele mensen een bijdrage aan hebben geleverd. Een bijdrage waardoor mensen met een beperking zich kunnen ontwikkelen. En ze goed laat voelen over zichzelf. Ritme, ontmoeting, ervaringen opdoen en uitdaging zijn daarbij belangrijk. En dat koekje gaat er extra lekker door smaken”, lacht Manno!

Timo Bralts, mede-eigenaar van Bestwerk, legt uit hoe de samenwerking met Overkempe in zijn werk ging. “Na enkele brainstorms kwamen we tot de conclusie dat de waarden van de organisatie nog wel hetzelfde zijn, maar dat het verhaal met de tijd moet mee bewegen. ‘Overkempe geeft de dag zin’ vormt het nieuwe verhaal voor de komende jaren, het logo en de huisstijl zijn de manier om dit aan de buitenwereld te tonen.

PROEF!

**Kom zo’n lekker koekje
proeven bij de
bakkerij van Overkempe
(Boskamp 20 in Olst).**

**De bakkerij maakt ook
heerlijke taarten!**

Wierkant

ACHTER ONZE FILOSOFIE

STICHTING VRIENDEN VAN BRONLAAK

De Stichting Vrienden van Bronlaak zet zich, zoals haar naam al doet vermoeden, voornamelijk in voor Bronlaak. Maar haar doelstelling is breder. Namelijk het bevorderen van de Sociaal Therapie en de Heilpedagogie zoals door Rudolf Steiner werd ontwikkeld. Mat Arts, secretaris van de Stichting Vrienden van Bronlaak, legt uit. "Primair dragen we bij aan initiatieven van Bronlaak, die het welzijn van de cliënten van Bronlaak bevorderen. Het gaat dan om initiatieven die niet vanuit de Wet Langdurige Zorg bekostigd kunnen worden. De budgetten vanuit de overheid worden steeds krappere. De basisondersteuning kan er n t uit betaald worden. Laat staan dat er ruimte is voor ietsje meer. Het is daarom mooi dat we met Stichting Vrienden van Bronlaak de gemeenschap kunnen helpen".

De Stichting Vrienden van Bronlaak bestaat uit 5 bestuursleden. Dat zijn ouders/vertegenwoordigers en betrokkenen buitenstaanders. Mat zelf werkte 30 jaar op Bronlaak als bedrijfseconomisch adviseur. Hij is nog steeds betrokken, niet alleen bij de Vriendenstichting, maar ook als vrijwilliger in het dorpscafé. Mooie voorbeelden van initiatieven die mede mogelijk werden gemaakt door de Vrienden van Bronlaak zijn de renovatie van het zwembad, de aanschaf van een compostfiets en tractor (die onlangs helaas werd gestolen) voor tuinderij De Kiem, de aanschaf van een vogelnestschommel, culturele activiteiten, de bewonersconferentie, de open stallen van boerderij de Lindelaar, de inrichting van het Dorpscafé en onlangs de aanschaf van een CRDL (Cradle, een interactief zorginstrument dat een nieuwe vorm van contact mogelijk maakt door aanraking tussen mensen te vertalen in geluid).

"De Stichting ontstond toen een bewoner van Bronlaak, die geen familie had, ergens begin jaren 80 een erfenis na liet aan Bronlaak. Het geld moest natuurlijk ten goede komen aan de bewoners. Daarom werd een aparte stichting opgericht in samenwerking met de curator van die bewoner", vertelt Mat. "Door de jaren heen volgden legaten van overleden bewoners of hun familieleden en soms zelfs van mensen die we niet eens zo heel goed kennen, maar blijkbaar vinden dat we goed werk doen. Daarnaast hebben we ook donateurs, die bijvoorbeeld iedere maand of ieder jaar een bijdrage aan de Vrienden van Bronlaak doen." "Ook andere locaties van DeSeizoenen of andere initiatieven die de sociaal therapie bevorderen kunnen een aanvraag doen bij de Stichting Vrienden van Bronlaak", legt Mat uit. "Het grootste deel van onze bijdragen gaat naar Bronlaak. Maar we maken ook goede initiatieven buiten Bronlaak mede mogelijk. Met name op het gebied van onderwijs, onderzoek en publicaties die indirect ook Bronlaak ten goede komen. Zo ondersteunen we het Lectoraat Antroposofische Gezondheidszorg aan de Hogeschool Leiden, de Academie Antroposofische Gezondheidszorg, de King Fisher Foundation en het Bernard Lievegoed Onderzoekscentrum."

Wilt u meer weten over de Stichting Vrienden van Bronlaak, dan kunt u terecht op de website: www.vriendenvanbronlaak.nl.

Mensen die donateur willen worden kunnen op de website ook meer informatie vinden. De stichting heeft een ANBI status.

DeSeizoenen